

لـ شیعری خودگـ را ییـ وـ بـ شیعری خووگـ را ییـ . پـشـ و ا کا کـ ییـ

وـک دـ بینن جیهانی شیعریش تووشی قـیران کراوـ، (کـ پـشتر بـ وردی لـسـر «تووشکردنی قـیرانی شاعر» وـستاوم،) بـمـام لـرـدا دـمـوـت لـسـر قـیرانـکی قووـتر لـ جـرـکی تری شیعری ئـمـدا هـوـستـ بـکـم و لـبارـوی بدوـم کـ بـسـر شیعری هاوچـرخیاندا هـناوـ. قـیرانـک کـ تـنیا لایـنی هونـری و جوانیناسی نیـ، بـکوو قـیرانـکی تری شاعر کـ (شاعرنووس و میعرنووس) تووشیان کردووـ. قـیرانـک بـ هـی تـمـ کـمـمـایـتیـکانـو و ووبـووی بووـتـو، هـموو کـس بوـری ئـوی نیـ کـ استگـ بـت و چاوپـشی لـو قـیرانـن نـکات کـ بـ (خـنـگر، میعرنووس، شاعرنووس، لـکـر و بـردـنگ)ـو، گشتی دـبینن و نووزـیان لـو نایـت، تاکوتـرا نـبـت. دـسـزیان بـ کـکی خودی شاعر نیـ، چونکـ دـترسن لـوی کـ خـنـ بـگرن یان شیـ بـنـو، بـ دـی میعرنووس و شاعرنووس نـبـت و تووشی پـراوـزخستن بـنـو لـ لایـن سـرجـم کـمـگای سـردـمی پـوپوچی جیهانـو. هـکاری ئـمـیش ئـوی کـ بازای نووسین! بـسـر (سـشیاـمـدیا و پـیوـندیدا) دابـش بووـ. لـم نـوـندـشدا، دـزگاکانی کـتـب، ئـیان دـگـرـت بـ دووکانی کـچا پکردن.

با لـرـو ئـم دـرگایـ بـکـمـو کـ بـ جیهانی شیعری «خـدـربـین»ـیان لـ «شیعری خودگـرایـ»ـو بـردـ ناو «شیعری خووگـرایـ». بـ واتایـکی تر، شیعری خودگـرایـ چـی و لـ کوـوـهات و شیعری خووگـرایـ چـی و بـرـو کوـمان دـبات.

شیعری خودگـرایـ: شاعرکی استـقـینـی خـپـسـندیـ، ئـو شاعرـی کـ لـ قووـاییـ لـ دایک دـبـت، لـ خـبیننی نـوان زمان و بیر و تـاماـکی استگـیانـو پـیوـند بـ ئازارـو سـر هـدـدات. چوونـناو خـی، لـ خـیـک دـدوـت کـ تـیدا پرس بـتـ با بـت! ئـگـر چی شیعری خودگـرایـ بـ دواـی با بـتـو نیـ تا خـی تـدا ون بـت، لـسـر پرسـ گشتیـکان و دـرـوی با بـت و لایـنی تر نادوـت تا بوون و جووـی تر دـرکـوـت، -کـ هـتا شیعری با بـتیش دـبـت لـ با بـت زیاتر بـوات- بـکوو ئـم جـرـ شاعر بـناو خـیدا شـ دـبـتـو و بـ دواـی مـنـلـگی خـیدا یـ. یانی هـزی ئـوی هـی کـ خـی بخزـنـتـ

ناو و، دیو تاریک کای ج بدو نیت و نوقرچ بگریت. شیعری خودگ رایی ت نیا خ دواندن کی وو داو-ت پپ نیی تا بیگ ت و، بکوو د بت زمانی ل بی بیر و، وک دوا و د رمان ل شیعری خودگ رایی ب و انت.

شیعری خووگ رایی: شیعری کی خ پ رستان / ن رگسی نیی، ک ل س ر بند مای بیر، زمان، هون ر و ململان ی خود و بابت ب ت کای و، نا، بکوو ت و او پ چ و ان کای است. س ر تا ل «من» و د ست پ د کات ب ئ و ی بگات بازار و چاوی خ کی ع و امگ ر، ک د ست ل ئازار قوو کای مر قای تی ه گرتوو و ب دوا ی ه زی باودا د گ ت ن ک ه زی شاعر. باو شت کی تاز و کورتخای ن. وات بازار / م د کار د کات و خ د نو نیت، پشی د نو رت و پشی د ر د خرت ک خ ی نیی تا خ ی د ر بخت، بکوو پ ی د ر د خرت. «خو» ش ل س ر ئ م «باو» گ ر را داد نیت و ک چی شاعر ه ناه نیت، بوو ت خووی کی گشتی و ب ر و خووگ رایی یشتوو. وات شاعر زمانی ترازو و بیر ک و توو ت چا و؛ ن ک بیر جوو بکات و زمان خ بخر نیت ناو شاعر و. ب ی کات شاعر زمانی د ترازت و م کیند کای خ ی و ر د گ ت، ل س کای میعردا د و ات. وک س کای ش م ند ف ر و ک ش م ند ف ر ک یش س دان س ر نشین س ر د خات. ئا ل ر دا، ئ رکی شاعر ل شاعر و ر گیرا و ت و، چونک ئ رکی شاعر ن بوو و ماعیر کی بازار گ ری بوو. ب ی میعیر ک ک خووگرتنی ب م دلی (بازار، س شیا م دیا و کت بچا پک ر) و ب ند. ئ گ ر چی ه ند ک ل مان، ه و ی شیعری باشیان ه بوو، ب م ام ب ر گ ی مان و یان ن گرت و و رسوو ان ب ماعیر و ئ رکیان بوو ت ماعیر، چونک وک بازار د نووسن. ب دوا ی خواستی بازار و، ب دوا ی پ س ند / لایک و ت چ ن / ک م نیت و. د زگا کانیش ب دوا ی د قی شاعر و نین، بکوو ب دوا ی ناوبانگی و پ پ لیستی ماعیر و ن تا کت بی ل ب لا و میعیر چاپ بکن.

یلک ل شو ن کدا د ت: «ئ گ ر ژ یانی ئ ژانیت ب لات و ه ژار د ر ک و ت، ل م ی م ک؛ خت تاوانب سار بک، ب خت ب ک ت ئ و ند شیعری نیت ک د و م ند یی کای ب رز بک یت و.» شیعری است قین پ ویستی ب بو ری ه ک ک ندن، ل ک کین و، ز ران بازی ل گ بزو ن ر کانی ناو و ه ی.

ز ر بی شاعرانی ئ م، شیعری خوو د نووسن. شیعری خووی چی؟ شاعر ک ک ل خوو، ل شوگان ندن / ف ر موو ل ک ر دن و، ل لاسای ک ر دن و نوو سراو، و کوو گ ل ل س ر ل س ر ووی ئا و د نیش ت، ب ب ئ و ی نوقم ب ت، وشی سواو، گوتراو، کخراو، ه س تی و ل زمان ک و توو ب کار د ه نیت. ل ر دا ک ش ک ل

ماعیردای، چونک له ئرکی شاعیر ک وتوو، به قوواییدا ناچیت. بهچی؟ چونک قوویایی ترسناک؛ چونک قوویایی کاتی دوت؛ چونک قوویایی ل س ر خ رایی پ س ند و ت چ ن کار ناکات.

کاتک بهر و قوویایی است قین د و ات، تووشی شتک د ب ت ک «هاوبلشکی خوویان» نیی، یان «فایر سکی بهاوبل و» نیی، یان گونجاو نیی به پ ستکی ت م م ای تییدکان... به ی ه ست د کات له جیهاندا نیی. ک وای و به زمانی ئ م ای س شیا م دیا شاعیر نیی، چونک نایه و ت بازار و س شیا م دیا ه یسو و ن ت؛ هر چی ماعیر ک یش به هی ناوبانگ و، د زگا و رد سو و ن ت به س ر ش و ی خ ی ک بازار گ ریی، له د زگای د خات و د ی کات «دووکانی کت بچا پکردن» و برپرسی ناو ند ک یش، د ب ت کت بچا پک ر و قازانجو یستک و هیچی تر نا!

شعری است قین د ب ت له تایب تم ندی ناو و و س رچاوی گرتب ک مر ق له ئازار و خشی و تایب تم ندی ت بگات و گ ش بکات، د ی ب م ل ل ر دا شعری خو و گ رایی ک بو و ت م یعری خو و گ رایی، ناتوان ت له ناو و دا بم ن ت و، ب ب کوو به ش و ی کی و ا ت و ات. شعری است قین د ب ت له خود و بچ ت د ر و ی خ ی، و ات به ناو بابت به و ات. له تایب ت و د ست پ د کات به ئ و ی بگات گشتی. ئ و ند به قووی له 'من' دا کار د کات و خ ه د د ک ت، وای له د ت د گات ئ و شو ن ی ک ه موو مر ق کان ل ی ک د ب ن و، ئ و یش شو ن ی ه قیق ت ی هاوبلشی مر ق؛ هر چی م یعری خو و گ رایی، بهر و دیو کی ناشیرینی تر یشتوو ک پ ی د م «م یعری گو و گ رایی.» به گو و گ رایی؟ چونک (گوو تا داری ت و ر بد ی ت، به ن ی د ت.) له سیست می پ و پو و چیدا، به د وای باسی خووی ئ ژان و ن، ن ک د ق. ئا ل ل ر و بهر و داهاتووی کی ق یراناوی د م ی ن ک ئرکی م یعرنووس به «د خ ی به نگ رایی» دا ن ک «بو و نگ رایی»، و ت ی خ ی پ ر پ د دات. ج ر و ت ک ک سیست می پ و پو و چیی لا د ب ت خوو، در ل و به و خو و د دات ک ئ م یش س ر تا پای جیهانی گرتوو ت و و ئیتر ئ م و ت بو و ت ح ای ک توار و شاعر به د ستی و د نا ن ت ک ای زمانی له ش و ن دراو، ن ک شاعر خ ی زمانی له ش و ا ب ت!

ن ک ل ل ر ئ و ی ئ و ا ن شعری است قین د نووسن و د ب ن شاعیر، نا، ب ب کوو ل ل ر ئ و ی و ک بازار ی د نووسن و له زمانی شاعر د ک و ن و د ب ن ه ب گری زمانی م یع. ف ر ی خواستی بازار و خو ن ر ی و ا ت ی د ب ن، و ت ک کان د ناسن و، د ژانن ئ ستا چ «ش واز کی بازار گ ی» کاری پ د ک ر ت. ئ و ا ن به ش وازی مینمالیزم د نووسن، چونک مینمالیزم ئ ستا گ ر م، ب م نام ناو و ی

مینیمالیزم کانیس شاعر نیی و سوا و گوتراو. وات قس ل س ر
مینیمالیزم نیی وک شو، بکوو ل س ر خووی ک ک سبی ک شت ک
بنووس ت و زرتترین بینر و خو نری ئاسایی ه ب ت، ئیتر خی ل
د ب ت ماعیر کی د رخراو، ن ک شاعیر کی د رخ ر. د ن و د ی کورت
ل س ر لاپ ل ی ک د نووسن ک ه س ت کی سواوی گشتیی، ن ک خودیی؛
چونک شوازی شیعی دیار د ک و ت ن ک شاعر خی د ر بخت. ئیشی
شاعر ئ و یی خی ل ناو و یی خی د ر بخت.

ئ مان ب دوا یی و تی باز ا گ ریدا د گ گ ن، ب دوا یی پ س ند و
ت چ ن و ب شداریی ک ردندا د گ گ ن. شاعر ترازو و ب ت ب ره م کی
او ک ری ن وان (ج س ت و پار و خ د رخستن.) ماعیر ش یی ئ و
د کات بب ت ناو کی دیار و بازرگانی ب ناو ک ی و بکات، ن ک
خودی د ق ک ی، ب ر د نگی جدی درووست بکات. ل گ گ ئ و ی شدا،
دام زراو کان ب دوا یی خودی شیعر دا نا گ گ ن. نا پرسن ئ یا ئ م د ق
ا س ت قین ی؟ ئ یا ل ل ر دا قووی ه ی؟ ئ یا ل ل ر دا شت ک نووسراو
ک ه شتا ن گوتراو، یان ه شتا ب ت و اوی ب م شو یی شو گانندن
نیی؟ ن خ ر د زگا کان ب دوا یی نووس ری پ پ لیست و شاعیری
پ پ لیست و ماعیری فووت کراودا د گ گ ن. د گ گ ن ب و ا ک ی
ماعیر و نووس راندا ئا خ چ ند ف و و ری ه ی ل س شال م دیادا!
ئا خ ب م دیاکان س رنج ا ک ش! ئا خ گ گ ن و کچان و
پ م یخواز!

ئ نجام ک ی ئ و یی ک کتبی بی مانای میع ن ک شاعر، چاپ و ب و
د ک ن و. ئ و کتبی بانی ل شو دا ل شاعر د چن و چاپ د ک ر ن و
و ک شاعر د خرن باز ا و، ب م ام شاعر نین و میع ر. ب او کراو ن
ل پ ناو خواستی و ا م گ ر ا و د س ک و تی ن وان ماعیر کت بچا پ ک ردا.
ئ وان هاوش و یی شیعر ن، ناوی میع ر؛ چونک گوتراو و کوتراو یی و
ل زمان ک و توو. ئ و ب ناو د زگایان، د یان و ت ناو بانگ پ یدا
ب ک ن و ه ر ب ناوی د زگایش و ب م ن، ل کات کدا ک تواریان
شاعر د ک ن ک ا. ئ و ج ر ل ب ناو د زگایان، ه ر و و ب ری
کوردیان داگیر ن کردوو، بکوو س رتا پای جیهانی گرتوو ت و.

دی ئ م کار سات کی کولتووریی، چونک ه شتا ج م و ر ب یار
د دات، ن ک د قناس و شیعرناس و تو ئ ر ک ب ت ک پ ویست د زگا کان
ه یان ب ت، ئ و د رگای داخراو درووست د ک ن. د زگای کوردی و
ه یی ل ه و ل ر، خی ی ک ک س، پار پ یدا ک ر و میع ر د نووس ت!
ل سل مانی، ب ناو د زگای ناوی گ و ر ه ی، دوو ک س ب و ی
د ب ن، ی کیان کاسپکار و ئ ویتیش بنووس. یان بازرگان د زگای
داناو و ف ی ب کت ب و نیی و شاگردی داناو ب ی ب و ب ب
و ئ و ت نیا ت چوو بدات و پار ی ب ب گ ت و. نیچ کت ب کانی

گەردوونی.

ئەگەر دەرگایەکی سەن ھەبەت بە دوای بوونی شیعەر و بەت، واز لە گەڵان بە دوای ناوبانگی میعرنووسدا دەنەت. ئەمە بە ناو دەرگای وا ھەبە، کەبرای ئەژنامەنووس و میعرنووس کتەبی بە چاپ دەکەن، بەم شیعری ئەستەقینە چاپ ناکەن و دەرگەن ببوورن ئەمە شیعەر چاپ ناکەین. ئەرکی دەرگای ئەستەقینە بە دوای دەرگەکاندا دەرگەت، ئاخە کام کتەبی شیعەر خوێندنەوی بە کراوە، بە ئەستی خوێندراوەت و دەرگەکانەوی ناو خودی شیعەرەکی چییە. لە کەتاییدا شیعری ئەستەقینە دەرگەتەو. شیعەر کاتەک دەرگەتەو کە ھەموو (پەسەند و تەچەندەکان) لە بیر دەرگەن. قسە لەگەڵ نەوکانی داھاتوودا دەرگەت، کاتەک ئەکاوەنتەکانی سەشیالمەدیا تەنیا یادەویریەکی کاوەووەبە. بە واتایەکی تر، ئەمە ئەو ماعیرانە تیغی و سەشیامەدیایان داگیر کردوو، یەک توێژینەو چییە لەسەر شیعیان نەکراوە، چونکە شیعەر نین و میعر و بەنگەرایی نەک بوونگەر. ئەمانە بەیە زیاتر دەرگە ناو تیغییەو، دەرگەن لە دەرگەدا لە دایک نەبوون و نامەننەو، بەیە لەسەر شاشە دوای خەیان درێژ بە داگیرکردنی واوەتی و ھەستەکی دەرگەن، لە ھیچ توێژینەو یەکیان لەسەر ناکرەت، چونکە شیعیان بە ھونەر نەکردوو.

کە نوونی دووەمی ۲۰۲۶

شوێنە: قەڵا دزی _ کوردستان _ عێراق _ ئاسیا _ زوی